

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep.

0030 OSLO

Hovedutvalg for helse og oppvekst i Aure kommune avgir flg. uttalelse:

HØRINGSUTTALELSE

”Forslag om lovfesting av krisesentertilbudet”

Ser nødvendigheten og viktigheten av at det må utarbeides en egen lov som pålegger hver kommune ansvar for å sørge for at personer utsatt for vold i nære relasjoner og medfølgende barn gis hjelp og oppfølging i form av et godt og helhetlig krisesentertilbud.

Krisesentertilbudet skal ses i sammenheng med andre tjenestetilbud i kommunen.

3. At voksne og barn blir henvist til hjemkommunens hjelpeapparat ved behov som; NAV, PPT, spesialisthelsetjenesten, BUP, politi/rettsapparat etc. At krisesenterets ansatte har den nødvendige kompetanse til å se problematikken og henvise videre.
2.4.3. Krisesenterets ansatte har også meldeplikt overfor barnevernet når det gjelder barn og omsorgssvikt.

Viktig at krisesentertilbudet er et lavterskeltilbud slik at personer kan henvende seg direkte, uten timeavtale eller henvisning.

- 4.4 Kvaliteten i tilbudet og tilrettelegging for ulike målgrupper.
En viktig kvalitetsindikator for et godt og helhetlig krisesentertilbud er at tilbudet er tilrettelagt for alle brukergrupper. Barn, personer med etnisk minoritetsbakgrunn og nedsatt funksjonsevne har særskilte behov som bør ivaretas.

- 4.4.3 Personer med nedsatt funksjonsevne – tilrettelegging viser til plan- og bygningslov 1. juli 2009.

- 4.6.1 Departementet foreslår at kommunene skal sørge for samordning av tjenester for brukere av krisesentertilbudet og at voldsutsatte med behov for langvarig og koordinerte tjenester får tilbud om individuell plan.
- 4.9 Internkontroll og kommunalt tilsyn – støtter departementets uttalelse. Kommunestyret har det øverste tilsynsansvaret for sin forvaltning.
- 4.10 Statlig tilsyn – støtter departementet om at ansvaret for et tilsyn legges til fylkesmannen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Samfunnsøkonomiske konsekvenser/nyttevirkning

- 5.3.1 Støtter departementets uttalelse om framtidig rammetilskott for å finansiere krisesentertilbudet. Rammefinansiering kan bidra til at hver enkelt kommune kan ha bedre kostnadskontroll og sikre mer bruk av offentlige ressurser. Kommunen kan prioritere sine ressurser mest mulig i samsvar med variasjoner i lokale forhold og behovet for ulike typer tjenester. Men dette vil også pålegge hver kommune et ansvar om at midlene blir brukt etter intensjonene i loven og ikke forsvinner i ”den store potten”. Men overgangsordninger er helt nødvendig i og med dette blir det lovpålagt hver kommune for å møte øke utgifter/utfordringer.

5.4

5.4.1 Administrative konsekvenser og overgangsordninger

De fleste norske kommuner er for små til at det er rasjonelt å ha et eget krisesentertilbud i form av et krisesenter eller tilsvarende trygt oppholdssted, dagtilbud, telefonvakt mv i hver kommune. Lovutkastet forutsetter et samarbeid mellom kommunene og interkommunale løsninger, slik situasjonen også er i dag. Men dette samarbeidet må utvikles og bli mer forpliktende enn i dag.

Kommuneloven kapittel 5 har fått nye bestemmelser om vertskommunesamarbeid. De nye bestemmelsene, som trådte i kraft i 2007, er tatt inn i §§ 28 a – 28 k i kommuneloven. Disse reglene etablerer en mer hensiktsmessig lovregulering av interkommunalt samarbeid om kommunale kjerneoppgaver. Lovverket inneholder ulike typer modeller for interkommunale samarbeid, bl.a. en vertskommunemodell, samarbeid etter kommuneloven § 27 og etter lov om interkommunale selskap, som alle kan være aktuelle samarbeidsmodeller for drift av et krisesentertilbud.

Departementet legger til grunn at kommunene drøfter utviklingen av krisesentertilbudet i sin kommune med vertskommuner og eksisterende krisesentre. Vertskommunene vil stå overfor nye økonomiske utfordringer i driften av sitt krisesentertilbud når midlene legges inn i rammene. De vil bli avhengige av at alle kommuner som utgjør et oppland for krisesentertilbudet bidrar med en langsiktig forpliktende økonomisk andel. De samarbeidende kommunene må også trekkes inn i driften på en mer helhetlig måte enn det som ofte er tilfelle i dag, når disse kommunene skal oppfylle forpliktelser som følger av lovutkastet.

5.4.2 Ivaretagelse av eksisterende krisesentre og utvikling av tilbudet

En av forutsetningene er at det blir tettere samarbeid mellom eksisterende krisesenter og hver enkelt vertskommune.

Departementet forutsetter derfor at dagens eksisterende krisesentre blir en viktig samarbeidspartner for kommunene i omstillingsperioden. Forslagene i dette høringsnotatet gir retningen for på hvilke felt departementet mener deler av dagens tilbud bør få en kvalitetsheving. Det kan derfor danne utgangspunkt for dialogen.

Spesielt når det gjelder områdesamarbeid og lokalisering, mener departementet at kommunenes kunnskap er viktig. Krisesentrene har som beskrevet tilpasset seg en mer sammensatt brukergruppe i løpet av årene. Departementet mener at en tett dialog mellom kommuner og krisesentre kan føre til at det på sikt kan bli en bedre dekning av kvalitativt gode tilbud på landsbasis, som er noe bedre tilpasset brukernes behov enn det som er tilfelle i dag.

Støtter ellers forslagene i resterende punkt som ikke er nevnt her.

Aure, 15.01.09

Astrid Paulsby
Medlem i HEOP

Kopi: Ordfører Ingunn Golmen
Aure formannskap